

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 2Svk/8/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1017201783
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: prof. JUDr. Juraj Vačok
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:1017201783.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu prof. JUDr. Juraja Vačoka, PhD. a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcov: 1) V. Z. V. N., Y., nar. XX. P. XXXX, trvale bytom D. F. X, XXX XX N., 2) V. Z. P. N., nar. XX. M. XXXX, trvale bytom D. F. X, XXX XX N., obaja zastúpení: JUDr. Ján Čarnogurský, advokát, Grösslingová 6-8, 811 09 Bratislava, IČO: 36 065 226, proti žalovanému: Úrad geodézie, kartografie a katastra SR, za účasti: F. G., nar. XX. M. XXXX, trvale bytom: O., adresa na doručovanie písomností: W. XX, XXX XX O., zastúpený: JUDr. Ján Čarnogurský, advokát, Grösslingová 6-8, 811 09 Bratislava, IČO: 36 065 226, v konaní o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/260/2017 - 69 zo 4. novembra 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1S/260/2017 zo 4. novembra 2021 sa z r u š u j e a v e c sa v r a c i a Správnemu súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

I. Konanie pred orgánmi verejnej správy

1. Katastrálny úrad v Bratislave, Správa katastra Bratislava III. rozhodnutím č. V-4469/98 z 2. októbra 2003 zamietol návrh žalobcov na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe kúpnej zmluvy, ktorej predmetom bol prevod vlastníctva k bytu a príslušenstvám nehnuteľností (ďalej len „návrh“). Dôvodil, že návrh žalobcov bol doručený Okresnému úradu Bratislava III (predchodca Katastrálneho úradu v Bratislave, Správa katastra Bratislava III) 25. augusta 1998 o 11:58 hod, ale v ten istý deň o 8:16 hod bol Okresnému úradu Bratislava III doručený návrh na vklad k totožnému bytu na základe kúpnej zmluvy medzi totožným predávajúcim (F. G.) a manželmi C.. Vzhľadom na skoršie doručenie návrhu na vklad manželmi C., ktorému Katastrálny úrad v Bratislave, Správa katastra Bratislava III vyhovel 14. apríla 2003, nebolo možné vyhovieť návrhu žalobcov. V čase rozhodovania o návrhu žalobcov neboli splnené podmienky v zmysle § 31 ods. 1 katastrálneho zákona v znení účinnom do 31. augusta 2009, nakoľko predávajúci nebol oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou.

II. Konanie pred správnym súdom

2. Na základe podaného opravného prostriedku Krajský súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“) rozsudkom č. k. 3Sp/85/03-25 z 15. júla 2004 (ďalej len „rozsudok správneho súdu č. 1“) zrušil podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 31. augusta 2004 (ďalej len „OSP“) rozhodnutie Katastrálneho úradu v Bratislave, Správa katastra Bratislava III. č. V-4469/98 z 2. októbra 2003 z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu a jeho nepreskúmateľnosti. Správny súd zaviazal správny orgán doplniť dokazovanie tak, aby sa opätovne preskúmala platnosť zmluvy medzi F. G. a manželmi C. o prevode vlastníctva k bytu. Ďalej zaviazal správny orgán overiť, či F. G. bol vlastníkom predmetného bytu a či ho mohol predať. Na záver uložil povinnosť preskúmať pravdivosť tvrdenia žalobcov, že pred

podaním návrhu na vklad ich pracovníčka správneho orgánu ubezpečila, že byt „je voľný“ a zistiť, prečo boli žalobcovia takto uvedení do omylu.

III. Konanie pred orgánmi verejnej správy

3. Okresný úrad Bratislava, katastrálny odbor ako nástupca Katastrálneho úradu v Bratislave, Správy katastra Bratislava III (ďalej len „prvostupňový orgán“) rozhodol rozhodnutím č. V-4469/98 zo 4. októbra 2016 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) tak, že návrh žalobcov zamietol v zmysle § 31 ods. 3 katastrálneho zákona v účinnom znení (ďalej len „katastrálny zákon“). Prvostupňový orgán opätovne zdôraznil, že v zmysle § 41 ods. 2 katastrálneho zákona sa práva k tej istej nehnuteľnosti zapisujú v poradí, v akom sa okresnému úradu doručili zmluvy, verejné listiny alebo iné listiny o vzniku, zmene alebo zániku práva k nehnuteľnosti na zápis do katastra. Návrh žalobcov bol doručený neskôr ako návrh manželov C., ktorým bol povolený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností 14. apríla 2003. Prevodca (F. G.) preto v čase rozhodovania o návrhu žalobcov už nebol vlastníkom predmetného bytu, nebol oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou, a teda neboli splnené podmienky v zmysle § 31 ods. 1 katastrálneho zákona. Z vyššie uvedených dôvodov bol návrh žalobcov zamietnutý.

4. Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky (ďalej len „žalovaný“) rozhodol o odvolaní podanom žalobcami tak, že odvolanie zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil rozhodnutím č. VoÚ 127/17/Ja zo 16. augusta 2017 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“). Žalovaný sa stotožnil s prvostupňovým orgánom a poukázal na zásadu priority zápisov a zásadu nemo plus iuris.

5. K námietkam žalobcov a návrhom na doplnenie dokazovania sa vyjadril tak, že pripojenie trestného spisu, overenie podpisov F. G. a overenie platnosti zmluvy medzi F. G. a manželmi C. je bez právneho významu. Takéto dokazovanie by nedokázalo privodiť zmenu v právnom závere, že neboli splnené podmienky § 31 ods. 1 katastrálneho zákona (oprávnenie prevodcu nakladať s nehnuteľnosťou). Navyše, platnosť zmluvy ako aj pravosť podpisu F. G. boli overené v súdnych konaniach.

6. Obdobne sa žalovaný vyjadril k povinnosti preveriť, prečo boli žalobcovia uvedení do omylu pracovníkmi správneho orgánu, keď si pred podaním návrhu na vklad preverovali, či byt je „voľný“. Žalovaný vykonanie dokazovania aj v uvedenom rozsahu považoval za nepotrebné. Mal za to, že aj keby sa preukázalo, že žalobcom boli pracovníkmi správneho orgánu poskytnuté mylné informácie, táto skutočnosť by nezmenila nič na závere, že žalobcovia doručili návrh na vklad vlastníckeho práva neskôr, ako bol doručený návrh manželov C., ktorému bolo vyhovené.

7. Žalovaný zopakoval, že prvostupňový orgán postupoval správne, keď splnenie podmienok na povolenie vkladu skúmal ku dňu rozhodovania o návrhu žalobcov, a tak dospel k správne záveru, že z dôvodu nesplnenia podmienok podľa § 31 ods. 1 katastrálneho zákona (oprávnenie prevodcu nakladať s nehnuteľnosťou) nie je možné povoliť vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. V tejto súvislosti odkázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/31/200 z 30. januára 2001, R 87/2001, v zmysle ktorého: ak ... bola scudzená nehnuteľnosť zmluvou viac subjektom alebo ak bola tá istá nehnuteľnosť prevádzaná dvakrát (resp. viackrát), stane sa jej vlastníkom ten, komu ako prvému bol povolený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Ten, kto bol dvojitém scudzením poškodený, má nárok na náhradu vzniknutej škody podľa všeobecných ustanovení o zodpovednosti za škodu.

IV. Konanie pred správnym súdom II

8. Žalobcovia podali na správny súd voči rozhodnutiu žalovaného všeobecnú správnu žalobu, ktorou namietali, že prvostupňový orgán ani žalovaný nedoplnili dokazovanie v rozsahu, ku ktorému boli zaviazaní rozsudkom správneho súdu č. 1. Najmä poukázali na to, že žiadali pripojiť trestný spis, pretože z neho (naopak ako tvrdí žalovaný) vyplýva, že podpis F. G. na zmluve s manželmi C. nie je jeho. Zároveň pripomenuli, že žiadali vypočuť pracovníčku správneho orgánu, ktorá ich pred podaním návrhu na vklad ubezpečila, že byt „je voľný“. Žalobcovia dodali, že návrh na vklad vlastníckeho práva v prospech manželov C. síce mohol byť doručený skôr, ale jeho prílohou bola neplatná zmluva. O tejto neplatnosti sú presvedčení napriek rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 7C/326/1998 zo 17. októbra 2005, ktorým bola zamietnutá žaloba o určenie neplatnosti zmluvy o prevode vlastníckeho práva k bytu v prospech manželov C. aj rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 10C/68/2012 z 25. marca 2015, ktorým bola zamietnutá žaloba F. G. voči manželom C. o určenie, že F. G. je výlučným vlastníkom predmetného bytu.

9. Správny súd rozsudkom č. k. 1S/260/2017 - 69 zo 4. novembra 2021 (ďalej len „rozsudok správneho súdu č. 2“) podľa § 191 ods. 1 písm. e) Správneho súdneho poriadku v účinnom znení (ďalej len „SSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie pre nedostatočné zistenie skutkového stavu a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Správny súd dal žalobcom za pravdu, že žalovaný

svojvoľne, v rozpore so zákonnou povinnosťou byť viazaný právnym názorom súdu, dokazovanie navrhnuté žalobcami v administratívnom konaní a uložené právoplatným rozhodnutím súdu nevykonali. Žalovaný sa podľa správneho súdu odklonil od právneho názoru súdu. K namietaným skutočnostiam týkajúcim sa trestného konania správny súd uviedol, že mu neprináleží nanovo hodnotiť dôkazy v právoplatne skončenej trestnej veci.

V. Kasačná sťažnosť žalovaného, stanovisko účastníkov

10. Žalovaný podal proti rozsudku správneho súdu č. 2 kasačnú sťažnosť, v ktorej namietal, že správny súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f) SSP) a rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g) SSP).

11. V nadväznosti na prvý kasačný dôvod žalovaný namietal nedostatočné odôvodnenie rozsudku správneho súdu č. 2. Správny súd podľa žalovaného síce stručne uzavrel, že žalovaný nevykonali dokazovanie, ku ktorému ho zaviazal správny súd rozsudkom č. 1, avšak sa nijako nevyjadril k námietkam žalovaného, prečo nie je možné a prečo je irelevantné také dokazovanie vykonávať. Žalovaný zopakoval, že vykonanie vyžadovaného dokazovania nemôže privodiť nijakú zmenu v rozhodnutí o návrhu žalobcov, nakoľko platí priorita zápisov. Zároveň platí pravidlo posudzovania splnenia podmienok ustanovených v § 31 ods. 1 katastrálneho zákona ku dňu rozhodovania o návrhu na vklad a najmä zásada *nemo plus iuris*.

12. Druhou kasačnou námietkou žalovaný brojil proti právnemu posúdeniu správneho súdu. Uviedol, že rozhodnutie Katastrálneho úradu v Bratislave, Správy katastra Bratislava III. č. V-4469/98 z 2. októbra 2003 bolo správnym súdom zrušené a v zmysle § 250r OSP bol správny orgán pri novom prejednaní viazaný právnym názorom súdu, ale že takáto viazanosť nie je absolútna. Poukázal pritom na výklad ustanovenia § 191 ods. 6 SSP v odbornej literatúre (BARICOVÁ, Jana. § 191 [Zrušenie rozhodnutia alebo opatrenia]. In: BARICOVÁ, Jana, FEČÍK, Marián, ŠTEVČEK, Marek, FILOVÁ, Anita a kol. Správny súdny poriadok. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2017, s. 949.), ktoré je ekvivalentom k § 250r OSP. Žalovaný mal za to, že v prejednávanom prípade riadne odôvodnil, prečo nepostupoval v zmysle inštrukcií správneho súdu. Opätovné zrušenie rozhodnutia žalovaného z dôvodu, že sa odklonil od právneho názoru správneho súdu, preto považuje za prepjatý formalizmus. Z vyššie uvedených dôvodov žalovaný navrhol zmeniť rozsudok správneho súdu č. 2 tak, že žaloba sa zamietla, alternatívne navrhol zrušiť rozsudok správneho súdu č. 2 a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

13. Ku kasačnej sťažnosti sa podaním zo 7. januára 2022 vyjadrili žalobcovia ako aj ďalší účastník konania tak, že rozsudok je riadne odôvodnený, vadu nepreskúmateľnosti nevzhladli. S rozsudkom správneho súdu č. 2 sa stotožňujú, majú za to, že žalovaný nevykonali dokazovanie v zmysle inštrukcií správneho súdu, čím porušil ustanovenie § 250r OSP (aktuálne § 191 ods. 6 SSP). Námietka nesprávneho právneho posúdenia je podľa nich nedôvodná. Kasačnú sťažnosť navrhli zamietnuť podľa § 461 SSP.

VI. Právne posúdenie veci kasačným súdom

14. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v postavení kasačného súdu (ďalej aj „kasačný súd“) preskúmal rozsudok správneho súdu v rozsahu podanej kasačnej sťažnosti. Jeho pôsobnosť pre toto konanie a rozhodnutie je daná v § 11 písm. h) SSP.

15. Kasačný súd s ohľadom na § 455 SSP nepovažoval za potrebné nariadiť vo veci pojednávanie a rozhodol o kasačnej sťažnosti bez jeho nariadenia. Rozsudok bol vyhlásený verejne po oznámení dňa vyhlásenia v súlade s § 137 ods. 4 SSP.

16. So zreteľom na § 439 ods. 1, § 442 ods. 1, § 443 ods. 1 SSP účinného do 30. júna 2023 kasačný súd skonštatoval, že podaná kasačná sťažnosť smeruje proti rozsudku, voči ktorému je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou, včas. Od platenia súdneho poplatku je žalovaný oslobodený podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

17. Po preskúmaní napadnutého rozsudku správneho súdu a kasačnej sťažnosti, ako aj podkladového materiálu, kasačný súd dospel k záverom, ktoré odôvodňuje v nasledovnom texte.

18. Námietka nepreskúmateľnosti rozsudku správneho súdu č. 2 je nedôvodná. Zákonná povinnosť všeobecných súdov náležite a presvedčivo odôvodniť ich rozhodnutia je nepochybne dôležitou súčasťou základného práva na súdnu ochranu, k čomu existuje rozsiahla judikatúra nie len Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ÚS SR“), napríklad uznesenie ÚS SR sp. zn. III. ÚS 770/2016 z 8. novembra 2016 bod 29, sp. zn. IV. ÚS 115/2003, sp. zn. III. ÚS 60/2004, sp. zn. III. ÚS 209/2004 a iné.

19. Náležité odôvodnenie rozhodnutia súdu však zároveň neznamená povinnosť súdu dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania. Súd je povinný odpovedať na tie, ktoré majú pre vec

podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces. (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 115/2003 z 3. júla 2003, publikované pod č. 313/2003 Zb. Us. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu).

20. Nepreskúmateľnosť rozsudku správneho súdu, a teda porušenie práva na spravodlivý proces v zmysle § 440 ods. 1 písm. f) SSP z dôvodu absencie či nedostatočného odôvodnenia možno konštatovať výlučne tam, kde písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu. A contrario, ak odôvodnenie rozsudku správneho súdu obsahuje vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu a je z neho zrejmé, prečo správny súd dospel k záveru prezentovanému vo výroku jeho rozsudku, nemožno konštatovať nepreskúmateľnosť v zmysle § 440 ods. 1 písm. f) SSP. Uvedené platí aj v prípade, ak sú dôvody prezentované v odôvodnení rozsudku nesprávne či právne neudržateľné, keďže taký rozsudok potenciálne trpí inou vadou v zmysle § 440 ods. 1 SSP.

21. V prejednávanom prípade správny súd jednoznačne uviedol, na základe akých ustanovení a z akých dôvodov zrušil rozhodnutie žalovaného a prvostupňové rozhodnutie. Správny súd v bodoch 35, 36, 38, 41, 42 a 43 odôvodnenia ustálil, že prvostupňový orgán a žalovaný nerešpektovali právny názor vyslovený v zrušujúcom rozsudku správneho súdu č. 2, keď nevykonali nariadené dokazovanie. Z tohto dôvodu vyhodnotil konanie prvostupňového orgánu a žalovaného ako odklon od právneho názoru správneho súdu a prijal záver o potrebe zrušenia oboch rozhodnutí podľa § 191 ods. 1 písm. e) SSP. Rozsudok, z ktorého odôvodnenia je jednoznačne zrejmé, prečo súd rozhodol tak, ako rozhodol (ako je tomu v prejednávanom prípade), nemožno považovať za nepreskúmateľný pre nedostatočné odôvodnenie v zmysle § 440 ods. 1 písm. f) SSP.

22. Námietka rozhodnutia na základe nesprávneho právneho posúdenia veci je dôvodná. Kasačný súd si je vedomý, že podľa § 5 ods. 10 SSP ako aj § 191 ods. 6 SSP sú orgány verejnej správy rozhodnutiami správnych súdov viazané. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 5Sžo/25/2013 z 30. apríla 2014 sa k predmetnej viazanosti vyjadril, že: viazanosť správneho orgánu právnym názorom súdu je právna i skutková a vzťahuje sa na postup správneho orgánu v novom konaní, na výrok aj na odôvodnenie nového rozhodnutia. ... nie je úlohou správneho orgánu polemizovať s právnym názorom súdu ani ho spochybňovať, ale je jeho povinnosťou ho rešpektovať, najmä, ak bol jasne a zrozumiteľne vyslovený.

23. Žalovanému je však nutné dať za pravdu, že aj viazanosť orgánu verejnej správy názorom vysloveným v zrušujúcom rozsudku správneho súdu v zmysle § 191 ods. 6 písm. e) SSP má vo zvlášť výnimočných situáciách svoje limity a nie je absolútna. Ako uvádza odborná literatúra, takáto viazanosť v zásade platí do nezmenenia sa rozhodnej skutkovej a právnej situácie. (BARICOVÁ, Jana. § 191 [Zrušenie rozhodnutia alebo opatrenia]. In: BARICOVÁ, Jana, FEČÍK, Marián, ŠTEVČEK, Marek, FILOVÁ, Anita a kol. Správny súdny poriadok. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2017, s. 949.)

24. V prejednávanom prípade zaviazal správny súd rozsudkom č. 1 z 15. júla 2004 prvostupňový orgán vykonať dokazovanie v rozsahu preskúmania platnosti zmluvy medzi F. G. a manželmi C. o prevode vlastníctva k bytu, opätovne preskúmať či bol F. G. vlastníkom predmetného bytu a či ho mohol predáť a preskúmať skutočnosť či a prečo boli žalobcovia uvedení do omylu pracovníčkou správneho orgánu.

25. Otázky a) platnosti zmluvy, b) vlastníckeho práva F. G. k bytu, ako aj c) vlastníckeho práva k bytu manželov C. vs. žalobcov boli postupne v rokoch 2005 až 2015 (teda v období po vydaní rozsudku správneho súdu č. 1 a vydaním prvostupňového rozhodnutia a rozhodnutia žalovaného) vyriešené právoplatnými rozsudkami civilných súdov. Spomenúť je potrebné najmä rozsudok Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 19C/62/2012 z 3. decembra 2013, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/173/2014 z 30. novembra 2015, ktorým Okresný súd v Bratislave III zamietol žalobu žalobcov na určenie, že sú vlastníkami predmetného bytu a prináležiacich nehnuteľností. Ale aj rozsudok Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 7C/326/1998 zo 17. októbra 2005, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/492/2006 z 8. novembra 2007, voči ktorému bolo odmietnuté dovolanie uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/215/2008 z 25. novembra 2008. V uvedenom konaní bolo právoplatne rozhodnuté, že kúpna zmluva medzi F. G. a manželmi C. je platným právnym úkonom.

26. Z uvedeného vyššie je zrejmé, že okolnosti prejednávaného prípadu sa výrazne zmenili, pretože všetky otázky, ku ktorým malo smerovať dokazovanie prvostupňového orgánu boli právoplatne vyriešené rozhodnutiami všeobecných súdov. Zmena skutkovej a právnej situácie je pritom podľa vyššie uvedeného ospravedliteľným dôvodom na (riadne odôvodnený) odklon od právneho názoru

vyjadreného v zrušujúcom rozsudku správneho súdu. Kasačný súd sa v nadväznosti na uvedené stotožnil s názorom žalovaného, že správny súd sa rozsudkom č. 2 dopustil rozhodnutia na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g) SSP), keď príliš formalisticky aplikoval ustanovenia upravujúce viazanosť orgánu verejnej správy právnym názorom vysloveným v zrušujúcom rozsudku správneho súdu (§ 5 ods. 10 SSP ako aj § 191 ods. 6 SSP).

27. Čo sa týka dokazovania otázky uvedenia žalobcov do omylu pracovníčkou žalovaného je potrebné dať žalovanému za pravdu, že ani dokazovanie v uvedenom rozsahu nie je pre vec právne relevantné. Návrh žalobcov bol zamietnutý z dôvodu, že prevodca nebol oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou (§ 31 ods. 1 katastrálneho zákona). Na právo prevodcu nakladať s nehnuteľnosťou by nemalo nijaký vplyv ani preukázaný úmysel uviesť žalobcov do omylu pracovníčkou správneho orgánu.

28. Kasačná sťažnosť bola z vyššie uvedených dôvodov vyhodnotená ako dôvodná. Úlohou správneho súdu v ďalšom konaní bude posúdiť, či je nutné vykonať dokazovanie, ku ktorému bol prvostupňový orgán zaviazaný rozsudkom správneho súdu č. 1 a bezvýhradne trvať na aplikácii ustanovení § 5 ods. 10 SSP ako aj § 191 ods. 6 SSP, najmä s ohľadom na právoplatné rozhodnutia všeobecných súdov uvedené v bode 25 tohto rozsudku. Pokiaľ dospeje správny súd k záveru, že odklon od právneho názoru vysloveného v zrušujúcom rozsudku správneho súdu je ospravedlniteľný, bude následne úlohou správneho súdu správnu žalobu meritórne prejednať a rozhodnúť. Správny súd je právnym názorom kasačného súdu viazaný (§ 440 ods. 1 písm. i) SSP).

VII. Záverečné zhodnotenie a odôvodnenie rozsudku v časti trov

29. Podľa § 462 ods. 1 SSP ak kasačný súd po preskúmaní zistí dôvodnosť kasačnej sťažnosti, rozhodne o zrušení napadnutého rozhodnutia a podľa povahy vráti vec správneho súdu na ďalšie konanie. Podľa § 3 ods. 3 písm. b) zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v účinnom znení výkon súdnictva v predmetnej veci prešiel od 1. júna 2023 zo správneho súdu na Správny súd v Bratislave. Z tohto dôvodu bude aj tento rozsudok doručovaný cestou Správneho súdu v Bratislave.

30. O trovách kasačného konania rozhodne správny súd v súlade s § 467 ods. 3 SSP.

31. Toto rozhodnutie prijal kasačný súd jednomyseľne.

Nepreskúmateľnosť rozsudku správneho súdu, a teda porušenie práva na spravodlivý proces v zmysle § 440 ods. 1 písm. f) SSP z dôvodu absencie či nedostatočného odôvodnenia možno konštatovať výlučne tam, kde písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu.

Viazanosť orgánu verejnej správy názorom vysloveným v zrušujúcom rozsudku správneho súdu v zmysle § 191 ods. 6 písm. e) SSP má vo zvlášť výnimočných situáciách svoje limity a nie je absolútna. V zásade platí do nezmenenia sa rozhodnej skutkovej a právnej situácie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.